

produkter. Man kunde maaske efter indhentet Oplysning derfra paa lignende Maade faa udjævnet Forholdet herhjemme. Jeg henstiller i hvert Fald til den højtærede Indenrigsminister, eventuelt den højtærede Justitsminister, at undersøge, om man ikke kan finde Udvej paa den Maade, jeg her har antydnet.

Jeg har endelig to Henvendelser at rette til den højtærede Finansminister. Jeg indrømmer paa Forhaand, at jeg ingenlunde er og ikke ønsker at blive betragtet som finanskyndig. Det kan godt være, det ikke er muligt at imødekomme det første Ønske, jeg agter at fremsætte overfor den højtærede Finansminister. Det angaar den Forhøjelse af Nationalbankens Diskonto, der er sket i den senere Tid, saa at den nu er oppe paa 6 pCt. Dette medfører, at alt, hvad der skal udføres i Landet, fordyres, og at en hel Del Virksomheder standses, fordi Renten strammes, og det bliver vanskeligt for dem, der ønsker at foretage sig noget, at faa Laan til en saadan Pris, at deres Foretagende kan forrente sig. Jeg ved nok, at den højtærede Finansminister kan svare mig, at han er ganske uden Indflydelse paa Nationalbankens Diskonto og den Rente, de andre Banker forlanger, men jeg henstiller dog, om det ikke var muligt, at den højtærede Minister paa en eller anden Maade kunde paavirke Nationalbanken og derved bidrage til, at Diskontoen blev noget lavere, end den har været i den sidste Tid.

Min anden Henvendelse til den højtærede Finansminister er foranlediget af en Sparekassemand, som forleden Dag henvendte sig til mig og sagde, at den Penge- rigelighed, der indtil fornylig havde været omkring i Provinsernes Sparekasser — jeg ved ikke, hvordan Tilstandene er her i København — allerede havde forvandlet sig til Pengeknaphed, og at man derfor havde været nødt til at give højere Indlaansrente, end man havde givet før, idet man ikke havde de fornødne Midler til at tilfredsstille de Krav, der stilledes til Ullaan. Han mente, at Aarsagen for en væsentlig Del maatte søges deri, at Staten i høj Grad stod tilbage med sine Refusioner til Kommunerne. Ja, den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, men det er ikke mig, der paastaar dette, det er den paagældende, en meget dygtig Sparekassemand, som har anført det, og han sagde, at han som Eksempel kunde nævne en lille Landsbykommune, som havde et Tilgodehavende paa 70 000 Kr., og hvis Sogne-

raadsformand sammen med andre Sogne- raadsformænd krævede Laan af Sparekassen for at have de fornødne Drifts- midler i de paagældende Kommuner, fordi de stod med saa store Tilgodehavender til Statskassen; paa den Maade tømte Kom- munerne Sparekassernes Beholdninger, saa at man ikke havde noget at udlaane til privat Foretagsomhed. Jeg har ikke per- sonlig Kendskab til dette Forhold, jeg gengiver kun, hvad der er blevet forebragt mig af en Finansmand. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, forsaavidt den paagældende Sparekassemand har Ret, at der gøres, hvad der kan gøres, for, saa snart som det er muligt, at refundere Kommunerne de Beløb, de har til Gode paa de Konti, hvor Staten skal efterbetale en Del af deres Udgifter.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes paa Mandag den 17. ds. Kl. 12 med følgende Dags- orden:

1) *Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Spørgsmaalet om Godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919.*

2) *Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1920 til 31. Marts 1921.*

Mødet hævet Kl. 4³⁰.